

خواهری که همراه برادر شهیدش کربلا می رود

اربعین خواهر برادری

فاطمه بختیاری اسکینه رحیمی، خواهر شهید مدافع حرم رضا رحیمی است. او تا کنون دو سفر پیاده روی اربعین را تجربه کرده است. اولی ۹ سال پیش بوده و دومی را در اربعین سال گذشته طی کرده است. او درباره این سفر می گوید:

من پارسال بعد از ۹ سال دومین بار بود که سفر پیاده روی اربعین رفتم. بار اول زمانی که در دوران عقد بودم با همسرم رفتم. پارسال بی پول بودیم و به عالمه قرض داشتیم، مثل چنین موقعی که نزدیک به اربعین بود دوستانم می گفتن نمی خواد بری کربلا! من خنده ام می گرفت و می گفتم من کجا، کربلا کجا! بعدشم زیر قرض مردم موندم، چه جوری و با کدوم پول برم! زمان می گذشت و هی نزدیک به رفتن زائران می شد، دیدم داداش هام برای کربلا اسماشون رو نوشتن. گفتن آجی تونمی آی؟ گفتم با کدوم پول؟ تازه شما رفتین برای گذرنامه هاتون اقدام کردین، من که هنوز هیچ خبری نیست! یهو بی شیش داداشم گفت بیا با ما بریم، فوقش سوغاتی نمی خریم.

فردای اون روز رفتم و برای گذرنامه اقدام کردم. اما دو روز بعدش در بولوار صدمتری تصادف کردم. همسرم گفت با این حال نمی تونی بری. زانوم آسیب دیده بود، ولی دلم طاقت نمی آورد و هر طوری شد راهی سفر شدیم... تجربه سفر اربعین برای من بارنج همراه بود، چون باسختی زیادی عازم شدم. پیاده روی کربلا رو هر کسی به طوری درک می کنه. من بیشتر به کاروان امام حسین (ع) و سختی راهی که خانواده ایشون متحمل شدن، فکر می کردم. اون گرمای سوزان راه رو که

فرض کنید ما با کولر و انواع غذاها طی کردیم برای اون قافله این طوری نبود، درک خیلی دوری داشتم، ولی سعی کردم خودم روزنزدیک کنم.

جالبه که به خاطر عشق به امام حسین (ع) همه مردم باهر نژاد و دینی از هر کشوری و باهر عقیده ای رهسپار این دیار می شن، واقعا اگر یک بار روی زمین کربلا قدم بذاری برای سال بعدش دلواپسی. پیشنهاد می کنم خانم ها حتما شرکت کنند، چون اونجا حضرت زینب (س) و صبر ایشون رو درک می کنن.

من پارسال که پیاده روی رفتم روی کولم عکس برادر شهیدم رو آویزون کردم و به نیابت اون قدم برمی داشتم. آدم توی این سفربیک چیزهایی رو درک و تجربه می کنه که هیچ جای دیگه پیدا نمی شه.

شور شیرین

طیبه ملکی نژاد هفت سال است که روایت های سفرهای پیاده اش را به اربعین می نویسد

نگار یزدیان | عازم سفری می شویم که نگاهمان به تماشای خداست و امید به شفاعت فرزندان اهل بیت (ع) داریم. دستمان به آسمان نمی رسد، اما مطمئنیم که اهل بیت (ع) دستمان را از زمین می گیرند و بلند می کنند. آن گاه که تنها شدیم در جست و جوی تکیه گاهی مطمئن هستیم و شور حسین علیه السلام و یارانشان چه ها می کند؟! قرار است همراه طیبه ملکی نژاد باشیم، او با وجود اینکه سن و سالی دارد و به مرز شصت سالگی نزدیک می شود تجربه هفت سفر پیاده در اربعین حسینی را دارد. سفری که قصه نخل های سوخته در مسیر رود را دارد. سفری که سربندی دارد که بانام مقدس حسین (ع) نوشته شده است. تنها یادگاری هایش دفترچه یادداشتی است که از حال و هوایش در سفرهایش می نویسد و عکس هایی که در سفر اربعین می گیرد و آن ها را چاپ می کند و در آلبومش برای روزهای دلتنگی اش می گذارد.

توصیه های خانم ملکی نژاد به زائران پیاده کربلا

- ❁ اگر قرار است در این راه قدم بگذارند با شناخت و معرفت باشد.
- ❁ کتاب خصایص الحسینیه، نوشته جعفر شوشتری را حتما بخوانید. اولین سفری که با خانواده ام مشرف شدم هر شب چند صفحه از این کتاب را برای فرزندانم می خواندم.
- ❁ قطعا خواندن و شنیدن سخنرانی های بزرگان در شناخت معرفت به ما کمک می کند. تا مطالعه نداشته باشیم هیچ اتفاقی نمی افتد. وقتی معرفت بالا برود، محبت هم زیاد می شود.
- ❁ آداب زیارت را یاد داشته باشیم و اجازه ورود بگیریم. درست است که ازدحام جمعیت زیاد است، اما باید کمی صبر و تحمل داشته باشیم و رعایت حال دیگران را هم بکنیم.
- ❁ اگر دار و مصرف می کنید آن ها را در دو جای متفاوت بگذارید که اگر یکی گم شد، دیگری باشد.
- ❁ سعی کنید از شلوارهایی که دم پایش کش دارد

